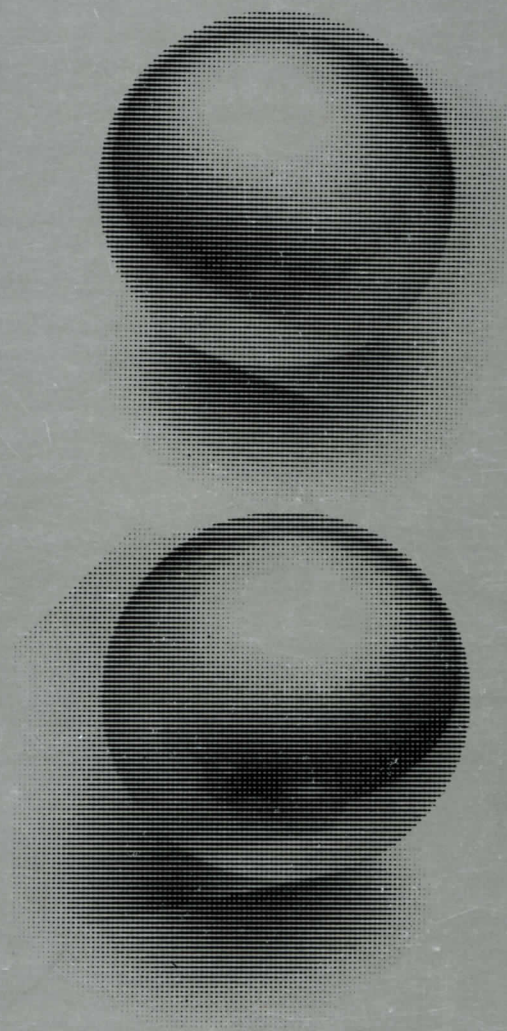
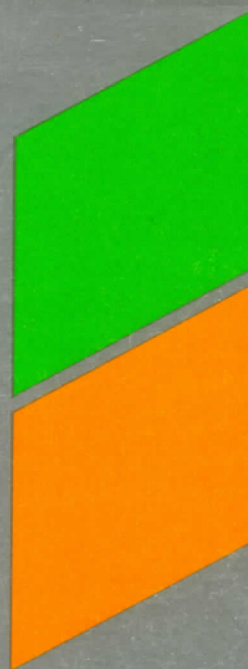

galerija umjetnina
narodnog muzeja zadar

mladih

6. zadarski salon

**ŠESTI ZADARSKI SALON MLADIH
U ČAST DANA MLADOSTI
ZADAR, GALERIJA UMJETNINA
— 21. svibnja — 12. lipnja 1987.**

JURY 6. zadarskog salona mladih u sastavu:

TOMISLAV ČERINA, slikar, dipl. ing
elektrotehnike

NILO KARUC, grafički dizajner i
likovni pedagog

MLADEN MRŽLJAKOVIĆ, službenik, fotograf

prof. VINKO SRHOJ, likovni kritičar

prof. ANTUN TRAVIRKA, povjesničar
umjetnosti, voditelj Galerije umjetnina

pregledavši sve prispjele radove i odabravši
djela za izlaganje odlučio je da nagradi
sljedeće autore:

PRVA NAGRADA — samostalna izložba u
okviru 7. salona mladih, 1988.

Ravnopravno dijele:

VESNA ĐURIĆ, Zadar

ŽARKO KNEŽEVIĆ, Zadar

Pohvale:

ŽIVKO NIMAC, Zadar

VESNA PALEKA, Zadar

MANUELA VLADIĆ, Zadar - Zagreb

Po treći put nakon petogodišnje »obustave rada« koja je desetogodišnji period postojanja Salona mladih u Zadru simetrično rascijepila na inicijalno (1977—1979) i reformirano (1985—1987) razdoblje, izložba mladih bilježi horizontalnu (brojem učesnika) i vertikalnu (profiliranjem kvalitete) progresiju. Ove godine potvrđuje to veliki odaziv autora od kojih zamjeran broj pokazuje respektabilne rezultate i veću dozu samokritičnosti nego što je to ikada dosad bio slučaj. Bojazni izraženoj prilikom pripremanja ovogodišnjeg Salona, pokazalo se je — nije bilo mjesta. Salon je održao potrebnu kvantitetu učesnika, a nivo kvalitete čak povisio naviše naročito uvažavajući one likovne prijedloge koji su pokazali cjelovitost ideje i metodičnu pravednost postupka rada. Ondje gdje je autorska heterogenost bila na štetu samog izlagača izbor je pao na one radove koji ga, prema mišljenju stručnog žirija, predstavljaju u najboljem svjetlu. Kod kvalitetom ujednačenih autorskih serija nije se išlo na reduciranje, nego na predstavljanje cjeline, što je, ima li se u vidu učestalost takvih slučajeva, bio i posredan komentar zadovoljstva selektora prispjelim radovima. Novina koja ovogodišnji 6. salon čini specifičnim sadržana je u prisustvu izlagača-gostiju. Za razliku od učešća gostiju na ranijim izložbama, tokom sedamdesetih godina kada je ta praksa bila nesistematski i tek rudimentarno zastupljena, ove godine starta pokusni model proširenog Salona koji bi u doglednoj budućnosti trebao premašiti svoje gradske okvire i uskoregionalne izlagačke limite. Predstavljanjem četvorice splitskih mladih umjetnika, u okviru skromnih financijskih mogućnosti, izborom djelatne autorske aktive ovoga grada, pokušalo se je približiti, prema naravno subjektivnom osvjedočenju selektora, ono što u ovom trenutku predstavlja najistaknutiju umjetničku vrijednost sredine. Ovim izborom nije nam bila pretenzija sagledati likovni total, niti pružiti revijalni presjek splitske mlade likovnosti. Izborom upravo ove četvorice izlagača željeli smo skrenuti pažnju na onaj segment splitske likovne scene koji može poslužiti kompariranju i kreativnom sučeljavanju domaćih izlagača, autorski monolitnim cjelinama odabranih gostiju. Namjera nam je bila pokazati četiri različite i samosvojne, autorski definirane ličnosti omeđene vlastitim istraživačkim parcelama, tj. ponuditi četiri likovna prijedloga za razmišljanje zadarskim umjetnicima u njihovu naporu dosizanja kreativnog maksimuma i vlastitog profila. Sljedećih godina namjera nam je predstaviti mlade autore iz drugih jadranskih središta, održavajući takvu praksu do trenutka prerastanja zadarske izložbe u jadransku smotru stvaralaštva mladih. Opravdanje za ovakvu namjeru nalazimo u dostignutoj zrelosti sredine i uspješnom korespondiranju izlagača na dosadašnjim salonima sa ukupnošću likovnog stvaralaštva mladih u širem okviru regije i Republike. Naravno sve želje u tom smjeru samo to i ostaju ne bude li dovoljno sluha i razumijevanja na mjestima gdje izložba dobija svoju materijalnu potporu.

Vinko SRHOJ

MIRJANA BAJIĆ, Zadar, student

1. Prašuma, ulje na platnu 60 x 85 cm

JAGODA BEADER-MARIČIĆ, Zadar, likovni pedagog

2. Ekološka apokalipsa, kombinirana tehnika, 81 x 118 cm
3. Atena Palada, kombinirana tehnika, 52 x 44 cm

EDUARD CVEČIĆ, Zadar, aranžer i keramičar

4. Ditiramb, glazirana keramika, 27 x 13 cm
5. Val IV, glazirana keramika, 35 x 26 cm

TOMISLAV ČERANIĆ, Zadar-Beograd, student povijesti umjetnosti

6. Parnassus, olovka na papiru, 100 x 70 cm
7. Luna, olovka na papiru, 100 x 70 cm
8. Templum, olovka na papiru, 100 x 70 cm

ZVONKO ČULINA, Pridraga-Dortmund (SRNJ), povjesničar umjetnosti

9. Hladno-vruće-hladno, kombinirana tehnika, 3 x 42 x 30 cm

IVO DONELI, Split, likovni pedagog i konzervator

10. Lesoto, kombinirana tehnika 26 x 40 x 40 cm

VESNA ĐURIĆ, Zadar, likovni pedagog, slikar

11. Pieta, ulje na platnu, 95 x 125 cm
12. Taoc, ulje na platnu, 95 x 105 cm

ZORAN DŽAPO, Zadar, službenik

13. Završno uštímanje, ulje na platnu, 63 x 78 cm

LJUBOMIR IVANOV, Zadar, likovni pedagog

14. Pismo I, gips, 33 x 30 cm
15. Pismo II, gips, 33 x 28 cm
16. Pismo III, gips, 33 x 28 cm

DRAGAN KWJATKOWSKI, Zadar, akademski kipar

17. »Krljež«, Elaborat, gips: figura 80 x 30 cm, Portret 60 x 40 cm detalj
- 17a »Sova«, patinirani gips, 40 x 30 cm Fotos, (prostorna postavka)
18. Galebovi, patinirani gips, 90 x 50 cm

ŽARKO KNEŽEVIĆ, Zadar, dipl. ekonomist
19—23. Autobiografije I—V, tonirane fotografije

ZVONKO KUCELIN, Zadar, fotoreporter
24—29. Fotografije I—VI, c/b fotografije

IGOR MAŠTRUKO, Zadar, akademski kipar
30. Jugo, patinirani gips, 60 x 50 x 50 cm

ŽIVKO NIMAC, Zadar, karikaturist
31. Buffet, tempera, 36 x 40 cm
32. Duga, tempera, 40 x 50 cm

VESNA PALEKA, Zadar, keramičar
33. Neobično lice, keramika, vis. 20 cm

EDUARD PAŠTROVIĆ, Zadar, učenik
34. Za kim zvono zvoni, tuš-pero 30 x 30 cm

VALENTINO RADMAN, Zadar, student likovne umjetnosti

35. Quintesentia, tuš-pero, 30 x 21 cm
36. Pecatum, tuš-pero, 30 x 21 cm

VANJA RELJA, Zadar-Firenze, povjesničar umjetnosti i student slikarstva
37. Zelena kompozicija, pastel, 55 x 46 cm

SANDRA STERLE, Zadar-Zagreb, student kiparstva
38. Kip, obojeni gips, vis. 105 cm

FRANE ŠUNIĆ, Zadar, stručnih radnik za dekorativnu obradu kamena
39. Merlin Monro, gips, vis. 68 cm

MANUELA VLADIĆ, Zadar-Zagreb,
akademski slikar

- 40. Eden. kombinirana tehnika, 135 x 200 cm
- 41. Zvezdolovac, kombinirana tehnika,
200 x 135 cm
- 42. Mirno stupam u zmajev otvoreni trbuh,
kombinirana tehnika, 200 x 135 cm

EDITA VLAOVIĆ, Zadar-Varšava, student
slikarstva

- 43. Kraj je već na samom početku, a ipak
vučemo taj život, ulje na platnu, 49 x 69 cm
- 44. San jedne noći, 49 x 69 cm, ulje na platnu
- 45. Nestajem u očaju, ulje na platnu,
49 x 69 cm

OLGA ZLATOVIĆ-VITAS, Zadar, keramičar

- 46—48. Crno i plavo, glazirana keramika

MILAN ZORIČIĆ, Knin, dipl. ing. arhitekture

- 49. Zaštitnik grada, ulje, 18 x 40 cm
- 50. Iščekivanje, ulje, 20 x 20 cm

MILAN ZRNIĆ, Zadar- Venezia, student
slikarstva

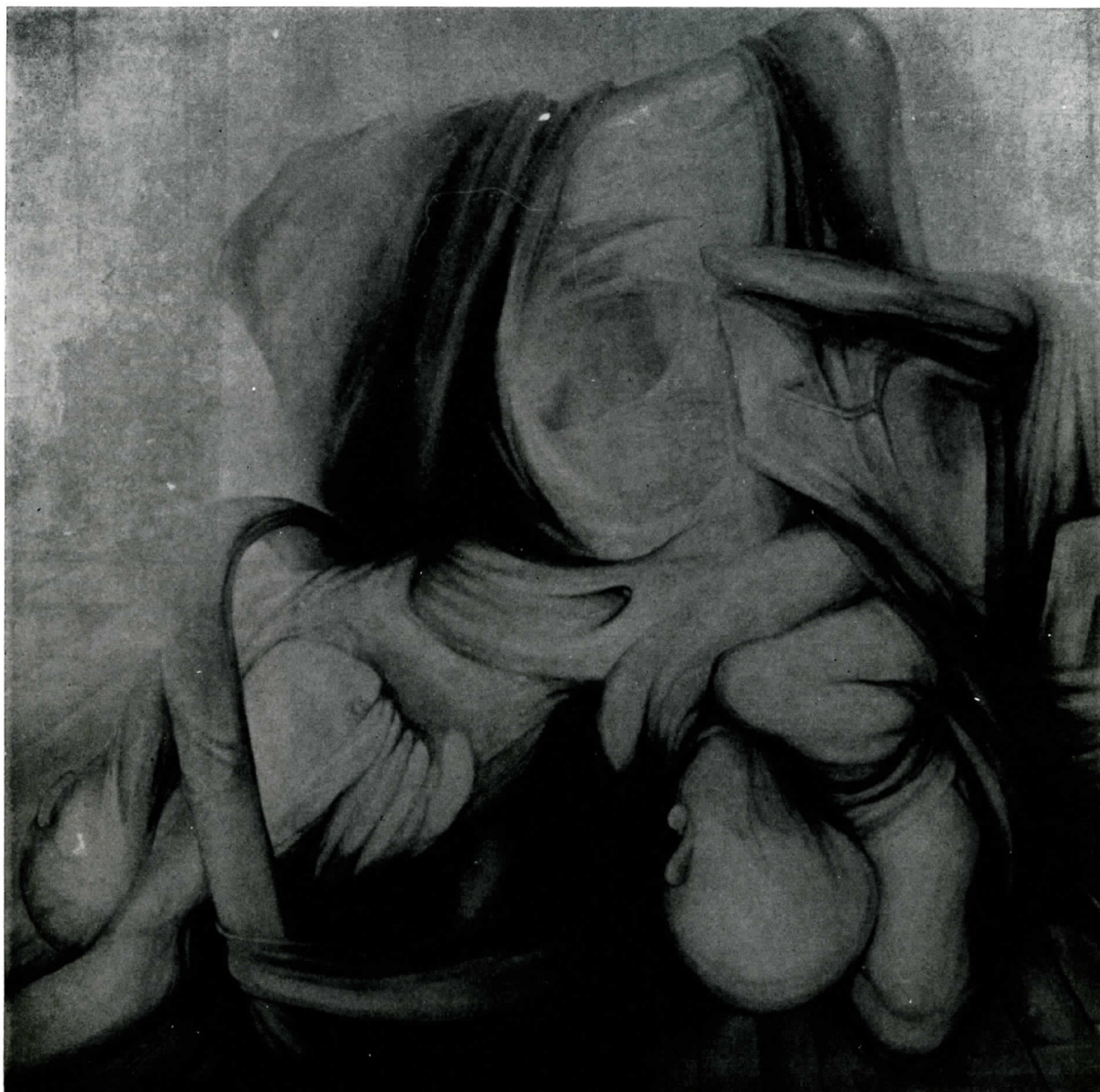
- 51. San, kombinirana tehnika, 65 x 80 cm

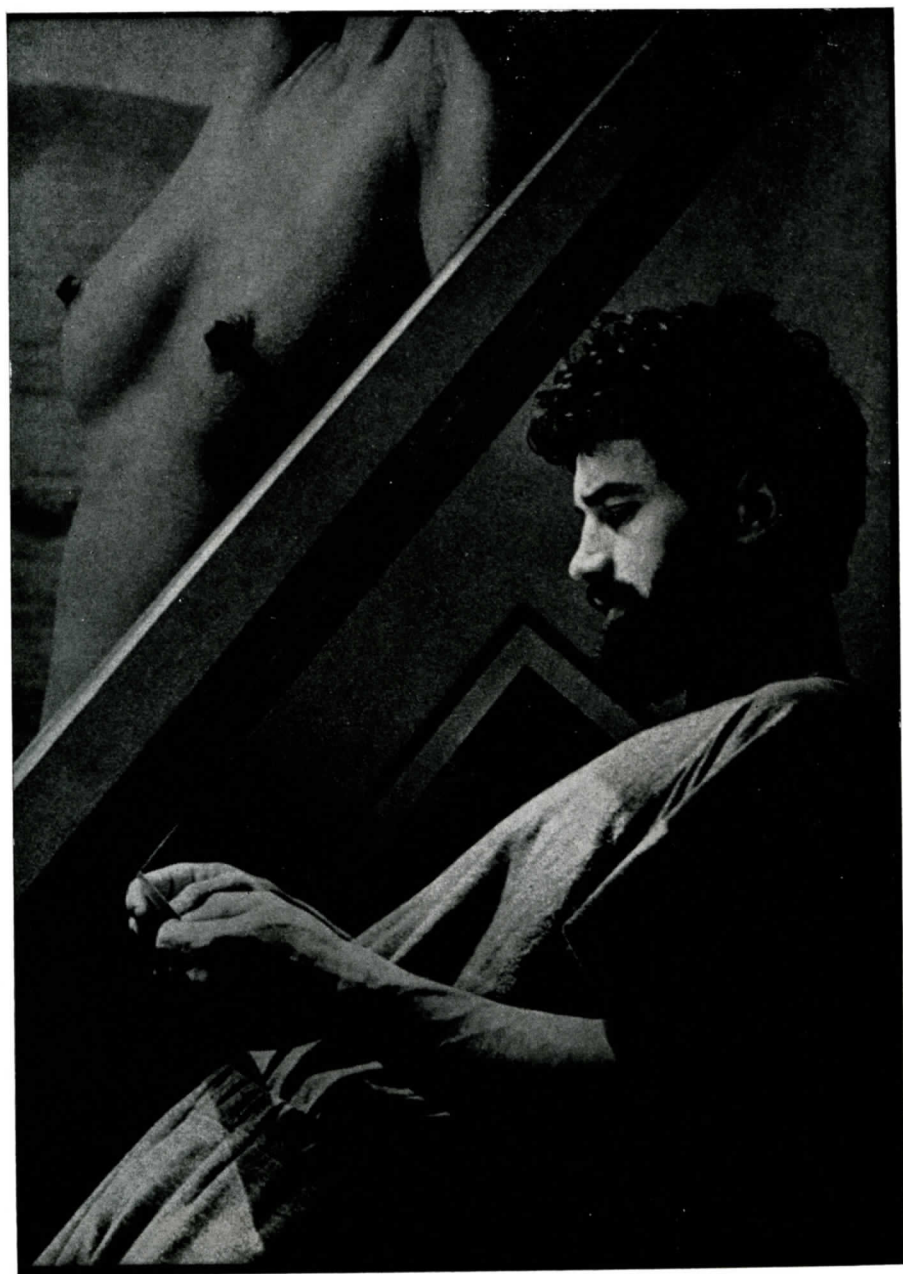
JAKOV ŽAPER, Zadar-Zagreb, akademski
slikar-grafičar

- 52. Grafika, bakropis-mezzotinta, 50 x 70 cm
- 53. Grafika, bakropis-mezzotinta, 50 x 70 cm

ELENA i LEO ŠPRALJA, Zadar-Toronto

* Radovi dostavljeni naknadno.

UZ SAMOSTALNU IZLOŽBU ŠIME VITORIJA U OKVIRU 6. ZADARSKOG SALONA MLADIH

Prošlogodišnja nagrada Salona mladih Šimi Vitoriju, koja je rezultirala ovogodišnjom samostalnom izložbom, ustanovila je jedan presedan u dosadašnjoj praksi. Prvi puta nagrada je dodijeljena već za prvog sudjelovanja autora koji je uz to i apsolutni početnik, ovim učešćem inauguriran u likovni život. Nagrađivanje za dosadašnji opus nije, prema tome, moglo doći u obzir, već samo ono što je na izložbi ponuđeno: aktualni radovi mladog slikara koji obećava i koji je to obećanje znao primjerno artikulirati pri prvom susretu s javnošću. Izloživši tada nevelik ciklus u kombiniranoj tehnici na variranu temu iz životinjskog svijeta, tj. hiperdimenzionirane (gotovo u prirodnom razmjeru) stilizacije bikova, Vitori je naznačio osnovni izazov koji daje apsolutni pečat i najnovijim radovima. Stilizirana figura životinje izvedena oštrim konturiranjem obrisa i ispunjena ravnomjernim nanosima zračnog kista, razrjeđivanjem ili zgušnjavanjem čestica, odnosno tonskom modulacijom, naglašava gotovo kiparski volumen, statičnu i tešku masu korpusa koja djeluje monolitno i neuznemireno. U novim radovima to je na isti način izvedena figura konja sa jahačem radenim ponešto drugačijim tretmanom. Oklopljeni arhetipski ratnik na leđima životinje doima se podjednako statično ali se razlikom u tretmanu »odore« koja je detaljizirana i pomalo naivno realistična. Konvencionalni stav čovjeka i životinje ističe hijeratski i majestetičan položaj, koji konjanički portret približava simboličkoj predodžbi općenite spomeničke skulpture, čineći i mali retro-zaokret u prošlost, prema prvim pučkim prispodobama takve vrste. Vitorijev rad, u svemu, posjeduje stilsku konzistentnost i metiersku definiranost, koja se nekome može učiniti i šablonskim pokušajem konstruiranja prepoznatljivog načina rada, zatvaranjem u vlastiti stereotip sa preranim odustajanjem i gubljenjem istraživačkih poriva. Razrješenje dileme trebalo bi odgoditi barem do onog trenutka kada će se Vitorijev rad početi potvrđivati kao evolutivni i dinamički model sazdan na složenijoj likovnoj sintaksi i morfologiji.

Vinko SRHOJ

ŠIME VITORI

Rođen 3. siječnja 1958. u Ninu (Grbe). Radnik je u Zavodu za zaštitu spomenika kulture u Zadru. Kolektivno je izlagao 1986. na 5. zadarskom salonu mladih i 1987. na 18. salonu mladih u Zagrebu. Dobitnik Nagrade 5. zadarskog salona mladih.

POPIS RADOVA:

1. »Konjanik 1«, kombinirana tehnika (272 x 258), 1987.
2. »Konjanik 2«, kombinirana tehnika (276 x 286), 1987.
3. »Konjanik 3«, kombinirana tehnika (265 x 270), 1987.
4. »Konjanik 4«, kombinirana tehnika (260 x 202), 1987.
5. »Ratnik 1«, kombinirana tehnika (240 x 90), 1987.
6. »Ratnik 2«, kombinirana tehnika (240 x 90), 1987.

GOSTI — IZLAGAČI 6. ZADARSKOG SALONA MLADIH

Sastavljajući spisak gostiju — izlagača za ovogodišnji 6. zadarski salon mladih, i odlučivši da to budu mladi splitski umjetnici, u njihovu izboru (koji je brojem učesnika morao biti veoma reduciran zbog financijskih razloga) rukovodio sam se kako individualnom kvalitetom svakog pojedinog autora, tako i »grupnim mentalitetom« koji u splitskoj mladoj likovnosti posljednjih godina ističe pretežno kiparske individualnosti. Tri kipara i jedan slikar, svakako je ograničen, na kraju krajeva i subjektivan izbor, koji ne može niti ima pretenzija da predstavi horizontalni i numerički presjek mladog likovnog stvaralaštva u Splitu, ali zato po vlastitom uvjerenju nudi kreativnu vertikalu na kojoj se kvantiteta promeće u kvalitetu. U dalmatinskom miljeu Split je ujedno ishodišna točka i grad-relej koji pojačava »signale« manjih regionalnih središta. Nije stoga potrebno posebno naglašavati da poslije Zagreba, za recentno likovno stvaralaštvo u Hrvatskoj, Split pokazuje najviše razumijevanja, a da u jadranskoj makroregiji prednjači sveukupnim potencijalom i individualnom potencijom umjetnika. Gro mladih talentiranih stvaralaca također je vezan za ovaj grad. Uz brojne materijalne i psiho-socijalne poteškoće karakteristične za situaciju onemogućene integracije mladih u na-dasve krizom stigmatizirano društveno tkivo, splitska mlada likovnost pokazuje ipak zavidnu vitalnost individualne rezistencije u nekoliko najsretnijih slučajeva izdignute do izuzetno kreativnih osobnosti. **Kuzma Kovačić, Kažimir Hrašte, Matko Mijić i Nikša Čvorović** po našem mišljenju ilustrativan su primjer stanja ekspanzije spliskog likovnog kruga, i ne samo u omladinskoj populaciji.

KUZMA KOVAČIĆ (1952)

Već u prvim radovima (1975/76) Kuzma je Kovačić naznačio osnovni smjer svoje skulpture kao malog plastičkog entiteta zbite modelacije koja više akcentira nego što reprezentira, granajući asocijacije u pravcu lokalne tradicije graditeljstva, renesansne literature ili prema mističkim izvorima kršćanstva. Ne hajući za velike događaje i slavna djela povijesne kronike, Kovačić radije bira izdvojene intimističke fragmente, s većom pažnjom osluškuje slabašne šumove iz velike daljine koji pričaju o nečijoj melankoliji, popodnevnom odmoru, odlasku na obalu jezera, minulom godišnjem dobu ili »Petom danu od ulaska u grad« već proteklom u nekoj neizmjereno dalekoj prošlosti. Autorova pretvorba neke teme najčešće je u potpunosti subjektivna, tako da uvjetno minorni događaj dobiva razmjere veličajnog kiparskog uprizorenja, a neka se slavna povijesna zgoda ostvari tek blagim zarezivanjem površine kipa. Među Kovačićevim kipovima osjećate se kao u arhivu enigmatskih predmeta koje je vrijeme dugotrajnim taloženjem sedimenta obavilo velom misterije i stanjem sna. Glavni napor kipara ne iscrpljuje se, međutim, u sakrivanju, čuvanju i pakiranju tajne predmeta, on je više usmjeren na izdizanje tajne sadržaja do svjetla materije privedene metafizičkom šaptu koji odzvanja u pukotinama i minijaturnim krakovima površine, u grubom tesanju po kiparskoj epidermi i nežnom poliranju staklene kapi. Pri obradi materije bilo da je riječ o drvu, kamenu, plastici, stiroporu, žici, pijesku ili još nekom u beskrajnom nizu korištenih materijala, Kovačić smjelo kombinira tradicionalne sa netradicionim materijalima. dovodi u neposrednu blizinu i sklad međusobno nekompatibilne materije različite morfologije, prozirnosti, mekoće i boje, pri svakom novom susretu učvršćujući nas u uvjerenju o vlastitom izvornom umjetničkom talentu.

KAŽIMIR HRAŠTE (1954)

Pišući u povodu nagradne izložbe (Velika nagrada Emanuel Vidović Splitskog salona) Kažimira Hrašte u Muzeju revolucije u Splitu, Kruno Prijatelj je istakao osnovnu i neiznevjerenu »konstantu njegova nadahnuća ili, bolje osnovno polazište za njegovu osobnu kiparsku formu lišenu literarnih natruha i cerebralnih komponenata: vjernost temi ljudskog lika...«. I doista Hrašte je u cjelini svojih motivskih i tematskih preokupacija vezan za ljudsko tijelo kao za temeljni modul koji bes-

konačno složenom vrtnjom generira nebrojene mogućnosti pokreta. Tijelo kao mašina čiju »zbrkanu« arhitektoničnost sastavljenju od velikog broja elemenata ruku, nogu, zglobova, tetiva ... prekrivaju nježna mesna ispunjenja i meki obrisi epidermisa, Hraste predstavlja u izvornoj konstrukciji, odmotavajući plašt gibljivih i mekih kretnji do oštrobridnih i uglatih položaja. Hrastin pogled u noseću konstrukciju tijela, u skelet kipa neispunjena materijalom, proističe iz želje da se pronikne do suštinske šeme pokreta, da se posvjedoči osnova svakog kretanja od jednostavnih radnji do najsloženijeg šestarenja čitavih organa, u korijenu koje je skrivena energija iza okoštale i »armirane« tjelesne ponutrice. Tema akta u Hrastinoj pretvorbi proživljava tako stilski i morfološki upečatljive elaboracije svrstavajući autora među najoriginalnije mlade interprete ove tradicionalne akademske discipline. Hrastina rješenja ujedno demantiraju modernističke i avangardne predrasude o aktu kao beživotnom edukativnom inventaru presahlih akademija i anakronih umjetničkih učilišta.

MATKO MIJIĆ (1955)

Za kipara Matka Mijića nije pretjerano reći da je izdanak one cizeljerske i zlatarske tradicije dalmatinskog podneblja koja je stoljećima radala vrijedne majstore i umjetnike priklonjene virtuoizmom umijeću obrade skupocjenih materijala, iskucavanju i dekoriranju oltarnih pregrada, poliptiha, kova i ciborija. Za razliku od majstora predšasnika podložnih narudžbi i propisanom ikonografskom obrascu, Mijić koristi slobodu subjektivnog izbora i nevezanost za utilitarnu svrhu. Mijićeve poliptisi u bronzi malih dimenzija nasljeđuju tek onaj mobilni, rotativni princip velikih crkvenih oltara i onu sakralnu impostaciju likova unutar toga okvira, kao i preciznost izvedbe i eterni sjaj uglačane površine. U sadržaju, pak, Mijić pravi odmak u nekad blago — ironične jukstapozicije suprotstavljajući profano — sakralnom, ili ostvaruje sasvim subjektivnu ikonosferu »posvećenih« lica svoje figurativne uobrazilje. Mijićevo kiparstvo baštini i suvremenu neofigurativnu tradiciju koju uglavnom nisu dotakle eksperimentalne i konceptualne mijene. Pred njegovim kipovima, svakim pojedinačno, osjećate unikatnu rukotvornost umjetnine koja i vlastitom tvornošću, težinom materijala govori u prilog umjetničkog djela u obzoru tradicionalnih vrijednosti.

NIKŠA ČVOROVIĆ (1956)

Nikša Čvorović, jedini slikar u ovoj selekciji, na sličan je način kao i Mijić okrenut tradiciji crpeći iz nje onu duhovnu kvintesenciju po kojoj ova ostvaruje komunikacijski dodir i empatijsku bliskost sa suvremenosti. Čvorovićeve reinkarnacije vremena kićenih domijenaka, venecijanskih procesija, velikih blještavih karnevalskih scena ili koncertne izvedbe u nekom drevnom ambijentu, ostvarene su nimalo tradicionalnim apstraktnim slogom, vehementnom gestualnošću i »zažarenim« kolorizmom, koji naizgled više pristaju nefigurativnoj tradiciji tzv. bespredmetnog i nepredstavljčkog slikarstva. Čvorović, međutim, kao da modernom likovnom koncepcijom zaziva starinsko podneblje duha reinterpretirajući ga po mjeri vlastitog doživljaja prošlosti. Skrupuloznim inzistiranjem na likovnosti kao posvećenom prostoru izražavanja umjetničkog fenomena Čvorović pristaje uz onu koncepciju koja je uvijek suvremena proživljavajući tek promjenu stilske garderobe prema duhovnoj modi epoha i tradicija.

KUZMA KOVAČIĆ

Rođen u Hvaru 1952. godine. Na kiparskom odjelu Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu diplomirao 1976. godine. Kao stipendist talijanske vlade boravi 1980. u Muranu gdje specijalizira rad u staklu. Od 1975. do 1985. vodi i kreira program hvarske galerije »Na Bankete«. Od 1984. profesor je na srednjoj stručnoj školi u Splitu. Priredio petnaestak samostalnih izložbi, a sudjelovao na više uglednih domaćih i međunarodnih izložbi i kiparskih simpozija.

Nagrade:

- 1976. Nagrada (stimulacija) mladim autorima, Zagreb
- 1978. Priznanje za kiparstvo žirija 10. salona mladih, Zagreb
- 1980. Nagrada Sedam sekretara SKOJ-a za likovno djelo
- 1982. Premija Drugog svibanjskog salona mladih umjetnika Jugoslavije, Šibenik
- 1982. Godišnja nagrada za umjetnost lista »Slobodna Dalmacija«, Split
- 1983. Grad Prix »Nikola Božidarević 5. dubrovačkog salona, Dubrovnik; i otkupna nagrada Turističkog saveza Dubrovnika
- 1983. Nagrada za skulpturu 15. salona mladih, Zagreb
- 1984. Velika nagrada »Emanuel Vidović« Splitskog salona 1984.
- 1985. Nagrada za skulpturu 13. biennala mladih jugoslavenskih umjetnika, Rijeka

KAŽIMIR HRASTE

Rođen u Supetru 1954. godine. Završio je Školu primijenjenih umjetnosti u Splitu 1972. i kiparski odjel Akademije likovnih umjetnosti (prof. Valerije Micheli) 1978. u Zagrebu. Postdiplomski studij iz kiparstva na Akademiji za likovno umetnost u Ljubljani (prof. Drago Tršer) završio je 1984. Docent je na Odsjeku za likovni odgoj i likovne umjetnosti Studija u Splitu Filozofskog fakulteta u Zadru. Priredio više samostalnih i sudjelovao na većem broju kolektivnih izložbi. Dobitnik je više nagrada od kojih najznačajnije: 1985. Velika nagrada »Emanuel Vidović« Splitskog salona i Nagradu Hvarskih likovnih susreta 1986.

MATKO MIJIĆ

Rođen u Milni na otoku Braču 1955. godine. Diplomirao je na Akademiji primenjenih umetnosti u Beogradu 1979. godine. Priredio osam samostalnih izložbi i sudjelovao na više kolektivnih. Samostalni umjetnik.

NIKŠA ČVOROVIĆ

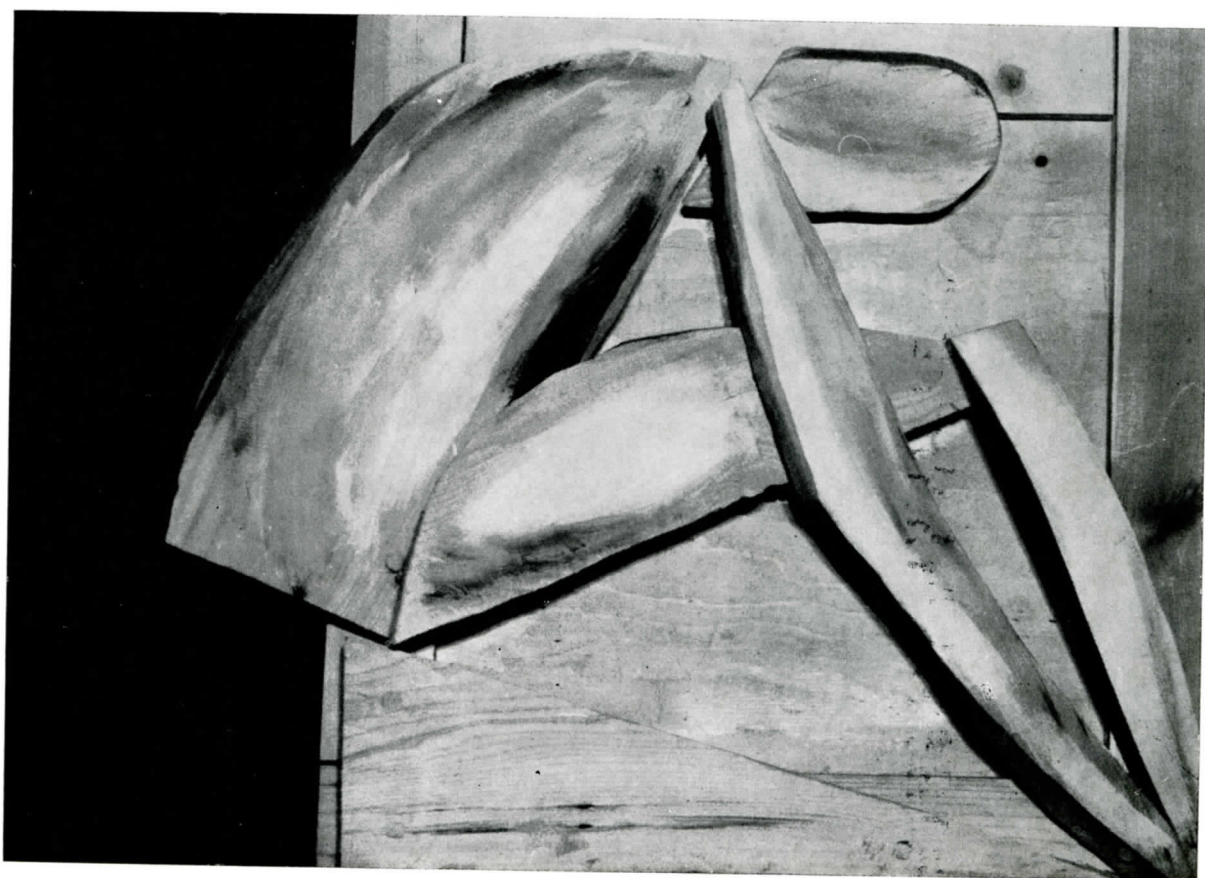
Rođen u Trogiru 1956. godine. Diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. Postdiplomski studij iz grafike na Akademiji likovnih umetnosti u Beogradu završio 1982. godine. Samostalno izlagao četiri puta i više puta kolektivno.

Nagrade:

- 1981. fond »Moša Pijade«, Beograd
- 1982. SIZ za naučni rad Vojvodine, Novi Sad
- 1982. Otkup na Salonu mladih, Nikšić
- 1982. Otkup na 5. bijenalu hrvatske grafike, Split
- 1986. Otkup na 4. međunarodnom slikarstvu »Ex tempore«, Opatija

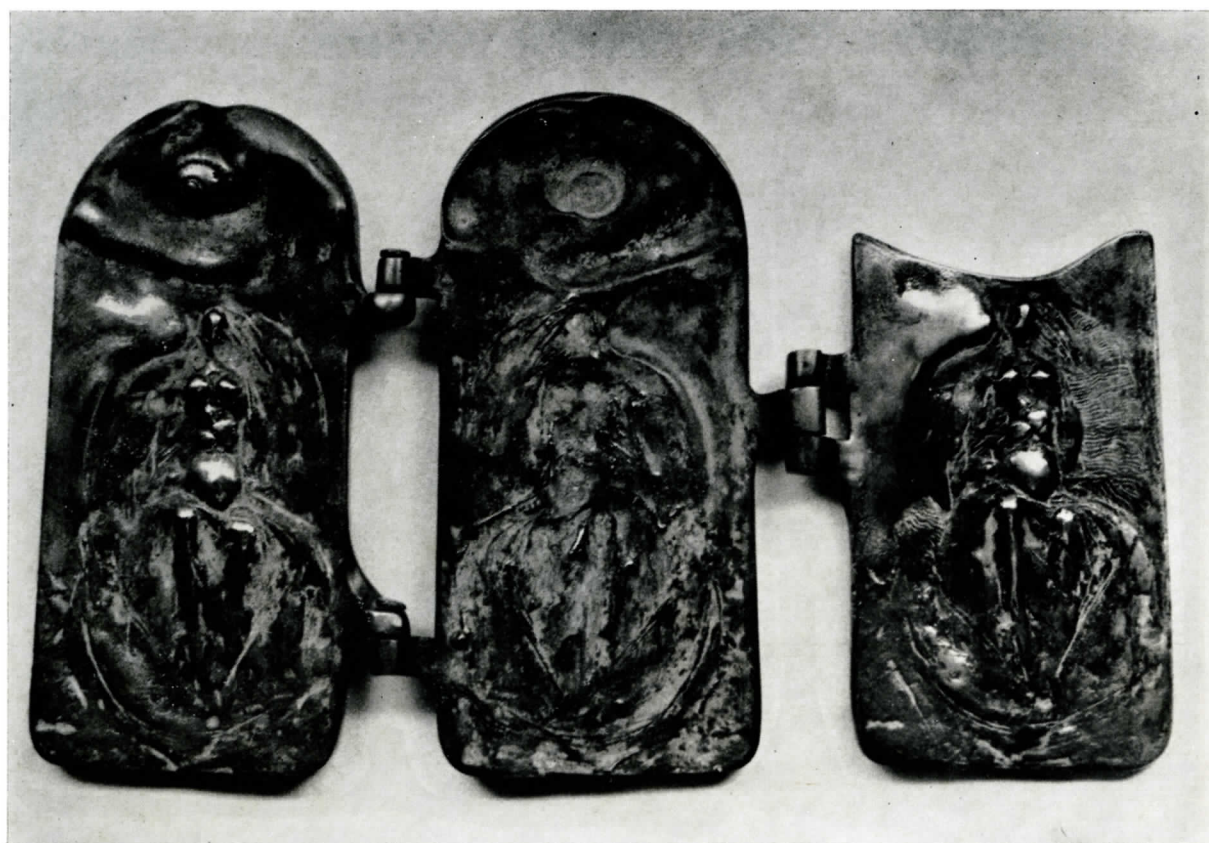

1. »Zahvala benediktincima«, obojeno drvo, 1983.
2. »Opis početaka hrvatskog kiparstva«, obojeno drvo/pamuk, 1983.
3. »Iz poglavlja 'Sipine kosti'«, žbuka/staklo, 1983.
4. »Petoga dana od ulaska u Grad«, paljeno i patinirano drvo, 1983.

1. »Između«, drvo, 1986.
2. »Ishodište«, obojeno drvo, 1986.

3. »Fijala«, drvo, 1986.
4. »Kaktos«, drvo, 1986.

1. IZ CIKLUSA »Čekanje«, bronca 1985 87.
2. IZ CIKLUSA »Čekanje«, bronca 1985 87.
3. IZ CIKLUSA »Čekanje«, bronca 1985 87.

4. IZ CIKLUSA »Čekanje«, bronca 1985 87.
5. IZ CIKLUSA »Čekanje«, bronca 1985 87.

1. »Il lavoro«, gvaš, 1985.
2. »Mariage a'la mode«, gvaš, 1985.
3. »Kancelar Segulier«, gvaš, 1985.
4. »L'eroe del villaggio«, gvaš
5. »Čudo sv. Marka«, gvaš
6. »Sajamski šarlatan«, gvaš
7. »Ex tempore ... kraće predavanje o povijesti umjetnosti ... ili povratak ...«, gvaš, 1986.
8. »Addio a Düsseldorf-Salto a Dokoupil ... Korespondencija«, gvaš, 1986.

KOMISIJA ZA IZBOR RADOVA
I POSTAVU IZLOŽBE:

TOMISLAV ČERINA, slikar

NILO KARUC, grafički dizajner

MLADEN MRŽLJAKOVIĆ, fotograf

VINKO SRHOJ, likovni kritičar

ANTUN TRAVIRKA, voditelj Galerije umjetnina

Likovno i grafičko oblikovanje kataloga
i plakata: NILO KARUC

Izdavač: NARODNI MUZEJ ZADAR, 1987.

Naklada: 400 primjeraka

Tisak: RO »NARODNI LIST« —

OOOR GRAFIČKA DJELATNOST, Zadar, 1987.

1987